

גיליון מס' 14
שנה 84
ל' בניסן תשפ"א
12.4.2021

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

לזכור ולא לשכוח

שיר ביידיש ש'נמצא ב'שרידי גיטו קובנא, ליטא, מ'חברו אינו ידוע. הופץ בידי ד"ר שלום אילתי
מירושלים, ניצול הגטו תורגם לאנגלית.
תרגמתיו לעברית, לזכר דמם של יהודי קובנא ש'פינוכם נדם.

יוסף אליעזר, יליד קובנה

2017

כ'נורי הקט

ה'יה ה'יה לי כ'נור קט
כ'נור קטנטן כ'ה נחמד'
כל כלו מושלם סביב
עתה לכ'נור הקט פנים יש
כ'של בית חסר-חלונות אשר עלה באש.

לכ'נור הקט יש מיתרים ארבעה,
מיתרים חדשים, מתוחים, לגרום הנאה.
פתע כל מיתריו שוסעו באחת, בכולו
פתאום הס כ'נורי, איבד את קולו.

פליאה סביב, קט כ'נורי נדם לעד,
אני בלי כ'נורי כמו גידם חסר-גד,
אכן על לבי, הוי קשה לי מאוד
ללא כ'נורי איני נגן עוד.

אני צופה על כ'נורי, שומר ונוטר,
בינתיים שר שיר קטן לחזק רוחי יותר,
שר אני את הלחן שלי, ומחייך מעט -
אולי באחד הקמים כ'נורי ינגן מחדש.
כן, בבוא יום, כ'נורי הקט ינגן שוב ממש.

זַעֲקַת הַדּוּמְיָה / יִשְׂרָאֵל הַדְּרִי

זַעֲקַת הַדּוּמְיָה חֲזָקָה
מִכָּל קוֹל.

זַעֲקַת הַדּוּמְיָה
חֲזָקָה מִקּוֹל הַצּוֹפֵר
הַקּוֹרֵא לְשַׁעַת הַתִּיחָדוּת.

זַעֲקַת הַדּוּמְיָה
מִיבִשֶּׁת דְּמָעוֹת
וּמֵאַחֲדָת אֶת הַמָּוֶת
עִם חַיִּים.

זַעֲקַת הַדּוּמְיָה
מֵאַחָה קֶרְעִים
וְהָעַם עוֹמֵד דּוֹם וְשׁוֹתֵק.

הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל בִּיּוֹתֵר / יוֹרֵם קֵינִיּוֹק

הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל בִּיּוֹתֵר שֶׁאִפְשָׁר לַהֲעֵנִיק לְכָל הַמֵּתִים הַרְבִּים שְׂרוּחַם מֵהִלַּכְתָּ עֲלֵינוּ הַיּוֹם,
הָאֵלֱמוּנִים וְהָאֲחֵרִים, הוּא לַעֲמוּד עֲנוּוִים מוֹלֵם וְלוֹמֵר, שְׂקוֹלֵם הַבִּישָׁנִי, הַמוֹקִיעַ בְּאֵילְמוֹתוֹ,
נִשְׁמַע הֵיטֵב מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קִצְיָה, שֶׁנִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל יְכוּלָּתוֹ לְבָנוֹת מַעַל הַשּׁוֹרְשִׁים, שֶׁהֵם תִּקְעוּ
בְּמוֹ גּוֹפֶם בְּאֲדָמָה הַקְּשָׁה, עֵץ יָפֶה, בֵּית נָאֵה, חֲבֵרָה יָפֶה כָּל הָאִפְשָׁר.

מי הם הלוחמים שנטמנו בקבר האחים בבית הקברות בשער הגולן

מתוך דפי יזכור של משרד הביטחון.

**תודה רבה לאסתר אלט שטרחה להשיג את כל החומר ואספה אותו לחוברת אחת, כולל
הכתבה של עודד על הקרב.**

אברהם סלמי (אוהדיה) - נולד ב-1928 בדמשק. ב-1936 הגיע ארצה עם משפחתו והם גרו בתל-אביב. בהיותו כבן 15 הצטרף ל"הגנה" והשתתף בפעולות הארגון. במלחמת העצמאות נשלח לעמק הירדן והיה בין השומרים על מכון המים שעל הירמוך, שהיה עמדה קדמית להגנת מסדה ושער-הגולן, ושם נפל.

זיגי גוטסמן - נולד ב-1927 בצ'נוביץ, רומניה, הוריו נספו בשואה. בנעוריו הצטרף לתנועת הנוער "גורדוניה" והיה מדריך בה. לקראת העלייה נכנס ל"הגנה" והשתתף באימונים. לאחר הגיעו ארצה הצטרף לקיבוץ מסדה. נפל בהגנה על מכון המים.

משה לוי - נולד ב-1928 בביירות. בהיותו בן חמש הגיע עם משפחתו לחיפה ובה גדל. עבד כנהג, הצטרף לאגודת "מכבי", התמחה באגרוף והשתתף בקביעות בזירת התחרויות ואסף לא פחות מ-15 אותו הצטיינות. ב-1948 התגייס לחטיבת "גולני" שהגנה על עמק הירדן, ונפל בקרב על מכון המים.

נתן (בוצי) ריכטר-בר - נולד ב-1928 בבוקובינה, רומניה. אחרי גלגולים ותלאות בימי השואה הגיע למוהילב ומשם עלה ארצה עם ילדי טרנסניסטריה. ב-1944 הגיע לחברת נוער באפיקים, התגייס לפלמ"ח ועלה לדרגת מ"כ. השתתף בליווי שיירות לירושלים ולנגב. עם הכרזת המדינה הפגיוז הסורים את שער הגולן ומסדה. נתן מונה למפקד השמירה על מכון המים. הוא פקד על אנשיו לסגת עד לגדר של שער הגולן. והוא נהרג מיריות הצלפים.

שאול (פלי) גיגר - נולד ב-1923 בבודפשט. סיים בי"ס עממי, למד נגרות ועבד במקצועו עד שהשואה הגיעה להונגריה. הנאצים רצחו את בני משפחתו, הוא ניצל כי התאים לעבודת הפרך. עם סיום המלחמה יצא מיד לחפש דרך להגיע ארצה. הגיע לישראל ב-1946 לחיפה ועבד בה כנגר. התגייס לחטיבת "גולני" ונשלח עם התגבורת לעמק הירדן, נפצע קשה, ולפני שאפשר היה להוציאו משדה הקרב נרצח.

שמואל (שמואליק) פרייליך - נולד ב-1927 בראדוס, פולין. היה תלמיד מצטיין בבי"ס פולני. היה רחוק מכל חינוך יהודי או ציוני. ההורים נעלמו אחרי אחת האקציות, אחיו התפזרו ברוסיה והוא נשלח למחנה עבודה בבוכוואלד. לאחר השחרור הצטרף לתנועה הציונית החלוצית ועלה באניה "לטרוך", שנתפסה ע"י הבריטים, והוחזק 7 חודשים במחנה בקפריסין. כאשר עלה ארצה בשנת 1947 הצטרף עם חבריו לקיבוץ אפיקים. עם פרוץ מלחמת העצמאות נשלח לשמור על מכון המים שעל הירמוך, בנסיגה מפני ההתקפה הסורית נפגע מכדור צלף.

קרב ההגנה על מכון המים ב-15.5.1948

עודד פרקר

עם התרבות התקריות מכיוון הירמוך ע"י ערביי צמח והבאים מסוריה ועיראק הקימה מפקדת הגוש יחידות גושיות לשמירה על מתקנים חיוניים, קו הירמוך ומכוני המים.

לקראת ה-15.5.48 (יום הכרזת המדינה) תודרכה כיתת שמירה בצמח, קיבלה תת-מקלע אחד מסוג סטן, 7 רובים אנגליים ו-3 רימונים ונשלחה להחליף את הכיתה ששמרה על מכון המים בדוור, בדרך לכביש אל-חמה ולירמוך - עמדה קיצונית מול פתח פלישה אפשרית של כוחות סוריים.

במכון המים כבר לא היה חשמל, אבל הם לא ידעו זאת. נאמר להם, כי במקרה של תקיפה עליהם להגן ככל יכולתם, ואם יהיה הכרח - לסגת תוך פיצוץ המכון. במכון הוטמן מוקש חשמלי (שכאמור, לא ניתן להפעלה כי לא היה חשמל). הכיתה כללה: מפקד מאפיקים, איש פלמ"ח מאומן, שני נערים בני 17 - אורי רפפורט מאפיקים וצבי המר מדגניה ב' - ולוחמים אחרים. תערובת של מזרח ומערב, לא עולים חדשים ולא רק מזרחיים, כפי שסופר מאוחר יותר.

לאורי רפפורט מאפיקים היה במקרה שעון, והם סידרו תורנות שמירה ושכבו לישון. בשבת 15.5.48 בשעה 07.30 החלה הפגזה של תותחים ומרגמות מתל קציר, רמת הגולן ותל דוור. צריך לזכור שלא היה להם קשר לגוש או לשער הגולן. מי שעלה לגג מכון המים כדי לאותת תוך כדי ההפגזה ראה שמתוך ואדי אל-חמה יצאו מספר רב של שריוניות והתפרסו בשלושה מקומות: האחד מול שער הגולן במטע הבנות הצפוני, השני בתל אל-קאסר והשלישי מול מכון המים בדוור. מאחורי המשוריינים ניצבו חיילים רגליים ממתנינים לאות.

כך, בראשית הפלישה הסורית לעמק הירדן מצאו עצמם שמונה לוחמים בעמדה קיצונית ליד מכון המים בשטח מישורי פתוח, סביבם חיטה קצורה וחבילות קש, עם מעט רובים וסטן אחד, מבודדים מכל שרשרת המגן וללא קשר לפיקוד. מולם התקדמו 3 שריוניות ופלוגת חי"ר פרושה תוך כדי הפגזת תותחים וירי מקלעים. העמדה נהרסה ולא נותרה להם ברירה אלא לסגת משם, בלי לפוצץ את מכון המים. הם קפצו לעמדת מרגמות ישנה שנותרה מקו אידן נגד רומל שנוצרה ב-1941, כ-70 מ' מהמכון. שם.

לפי דבריו של אחד השורדים מכיתה זו, אמר להם מפקד הכיתה: "מי שרוצה ויכול אני מאשר לו לרוץ לכיוון שער הגולן ומסדה. מי שלא יכול יישאר כאן אתי ויילחם". שלושה יצאו לרוץ בשדה הקצור, בין חבילות הקש, לכיוון שער הגולן ומסדה, שמואל פרייליך

נפגע מצרור יריות ונהרג במקום. השניים האחרים, צבי המר מדגניה ב' ואורי רפפורט מאפיקים - אורי הצליח להגיע לשער הגולן שלם ובריא, וצבי המר נפצע אבל הצליח להגיע למסדה ומשם לבית החולים שווייצר בטבריה והבריא.

לימים היה מי שהפיץ שמועה בארץ שבני הקיבוצים הוותיקים ברחו והשאירו את העולים החדשים והמזרחיים למות. כמובן, ששמועה זאת היא הבל ורעות רוח (ראו רשימת הנופלים).

הקרב בעמק הירדן נמשך ונפלה הכרעה. אח"כ הפך לקרב התשה. מגיני המכון שנשארו במקום נחשבו לנעדרים. רק בהפסקת האש, לאחר שהיתה נסיגה חלקית של הסורים, נמצאו ששת הנעדרים בעמדה, ערומים וירויים בעורפם. הם הובאו לקבורה בקבר אחים בבית העלמין של שער הגולן ומסדה. אין ספק, שהם נפלו על הגנת הקיבוצים, על הגנת עמק הירדן והמדינה כולה. יש לראות בהם חללי הקיבוץ לכל דבר, כי לכבוד הם לנו.

שאל (פלי) גיגר היה שריד אחרון למשפחתו.

אחרי טקס האזכרה בבית הקברות ב-2016 מצא יעקב שן על מצבתו פתק. דף מעוצב שבראשו הכתובת:

**עם ישראל זוכר את הלוחמים ששרדו את השואה ונפלו בקרבות מלחמת השחרור ללא שהותירו משפחה או שריד.
יהי זכרן ברוך גיבור/ת ישראל אהוב/ה**

בהמשך נכתב בכתב יד:

טוראי שאל (פאל) גיגר,

שאל וליז הופשט, היית אמור לחלוץ מצ' ימים את יוסף הולצטק ה-92 עם יליזבט ונכדיך. שרדת את השואה רק בגלל שנמצאת מתאים לעבודת פרק ע"י הנאצים. נהרלת בקרב על קיבוץ שער הגולן. בזכרים אנחנו את שהקדמת לאחם גיבור ישראל, יהי זכרך ברוך.

מכתב מניצולת שואה

שלום.

שמי עדה. ילידת 1928. ניצולת שואה. עקב כך אני מקבלת שילומים חודשיים מגרמניה. וכמו שאפשר לראות בתלוש המצורף, מממשלת ישראל, "מנקה" לי בערך חצי כל חודש. בעקבות הפוסט שהעלה בני, דנדן, רבים התקשרו ורצו לסייע. מסתבר, שכנראה, הקיזוז חוקי. אני לא מבינה בחקיקה. וייתכן שכשמדינה היתה צעירה וענייה, היו הרבה ניצולי שואה שחלקם צעירים ובכושר עבודה, היתה לכך הצדקה. היום כשנותרו רק כ- 170,000 (בשנה שעברה הלכו לעולמם כ- 15,000), וברור שכולם כבר מבוגרים מאוד וזקוקים לכסף, הגיע הזמן שממשלת ישראל תוריד ידיה מהכסף ותשחרר אותו עבור אלו שזכאים לו.

הבעיה אינה אישית שלי. אלא של כל אחד ואחד מניצולים אלו.

ההרגשה שלנו היא, שמנצלים את הניצולים.

עוד מעט יום השואה. כולם ידברו על הניצולים שנותרו, ואלו שהלכו. אנא שחררו את כספנו. תנו לנו להזדקן בכבוד.

אנא שתפו, אולי יגיע לאזניים הנכונות.

תודה.

עדה בולוטין

[הגיע אלי כמכתב בווטסאפ ביום ראשון 4.4.21. כרמלה]

משתתפים בחדר ישיבות: אורה אלון, חוה ברייר, רותם קידר, ברייר שלמה, שגיא שלמה, אביב לשם, זיו בן סירה, יניב צור, הלל צרי, צאלה גיצין, יואב גולן, נעמי מור, אלי עמוס, אילן אופיר, רמי יעקב | משתתפים בזום: אודי ארזי | חסר: יהודה כהן
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. המשך דיון בנושא בניית 14 יח' דיור - מוזמנים נציגי ועדת קליטה, נציגי צוות הורים, חברים עם הצעות פרטיות.

לאור הדיון שהתפתח בשיחה האחרונה בסוגיית בניית 14 יח' דיור בשכונת הירדן, הוחלט להחזיר את הדיון למזכירות הרחבה לדיון נוסף ולאפשר לחברים להציג את הצעותיהם בפני המזכירות בטרם הנושא יועבר להצבעה בקלפי.

בדיון, העלה הלל, כמרכז ועדת קליטה, את בקשת, הועדה לדחות את הדיון בחודשיים ובכך לאפשר לוועדת קליטה לנסות למצוא 4 משפחות שיהיו מוכנות להיכנס לתהליך עכשיו, ובכך להביא לשיחת קיבוץ בקשה להחרגה של ארבע המשפחות באופן ספציפי משנת תושבות לפני קבלה למועמדות, והבניה להן במסגרת 14 יח' דיור המדוברות.

בדיון שהתפתח עלו הדברים הבאים:

- סוגיית החרגת נקלטים חדשים משנת תושבות, שינוי המודל והמשמעויות להמשך.
- בניית 14 יח' דיור לחברים הזכאים לדיון קבע כדרישה נגדית לשינוי הסדר הקליטה.
- הצעה פרטית לבניית בתים נוספים ולא רק 4 יח' נוספות. קרי, לבנות 14 יח' דיור לחברים ועוד 4 או יותר לנקלטים.
- נתבקש דיון באפשרויות הכלכליות של שער הגולן להמשך הבניה בעתיד הן לחברים בקיבוץ השיתופי והן לקליטה.

לסיכום הדיון, התכנסה המזכירות לקבלת החלטה על 3 האפשרויות לדיון בשיחת קיבוץ:

- א. קבלת הבקשה של ועדת קליטה לדחות את הדיונים בחודשיים - המזכירות החליטה שלא לאמץ את הצעת ועדת קליטה.
 - ב. החרגת 4 יח' דיור לקליטה כך שהמשתכנים בהן לא יידרשו לשנת תושבות בקיבוץ לפני הקבלה לחברות – המזכירות דחתה את ההצעה להביא בנפרד להצבעה את ההחרגה המוצעת.
 - ג. להביא הצעה משולבת לשיחת קיבוץ להכרעה ציבורית: "בעד בניה של 4 יח' דיור נוספות לקליטה או לחילופין בעד בניית 4 יח' נוספות לחברים הזכאים לדיון קבע".
- הצעה זו התקבלה ע"י המזכירות ותובא לשיחת הקיבוץ הקרובה.

2. דיווחים והודעות

מפגע בטיחותי. חברים ביקשו להזיז באופן מיידי את הסלעים שהוצבו ליד בית משפחת דיין שלא ע"פ תכנון מראש. הדבר גורם למפגע בטיחותי בשביל וכמעט גרם לתאונות אופניים. הטיפול בסוגיה יועבר לטיפולו של אילן אופיר, מ.משק, להסדרת המפגע.

רשם: רמי/מזכיר

נוכחים: 13 חברים נוכחים בחדר ישיבות, השיחה שודרה בערוץ הפנימי

סה"כ חברים בקיבוץ: 289

יו"ר השיחה: הלל הלוי

מזכיר השיחה: רמי יעקב

בניה של 14 יח' דיור בשכונת הירדן - לחברים הזכאים לדיור קבע או לקליטה ללא שנת תושבות (החרגה ל-4 משפחות בלבד)

הדיון שנערך בשיחה הינו דיון שני בנושא.

בשיחת הקיבוץ הקודמת הוחלט להחזיר את הנושא לדיון נוסף במזכירות. לאחר דיון נוסף במזכירות, הוחלט להעביר את הנושא לדיון בשיחת קיבוץ לקראת הכרעה ציבורית בנושא. בדיון ער שהתפתח בשיחה, העלו חברים דברים בעד ונגד כל אחת מהחלופות, כמו גם את סוגיית יכולתו הכלכלית של הקיבוץ לבנות 14 יח' דיור לחברים.

אילן הציג בשיחה את התכנון למימון הפרויקט בשתי החלופות העומדות להחלטה, הן לבניית 14 יח' לחברים הזכאים לדיור קבע או 10 לחברים ו-4 יח' לנקלטים.

בסיומו של דיון הוחלט להעביר את ההכרעה להצבעה בקלפי באופן הבא: בנייה של 14 יח' דיור בחלופות הבאות. הצעה א' לבנות 14 יח' דיור לחברים הזכאים לדיור קבע. הצעה ב' בניית 10 יח' לחברים ו-4 יח' לקליטה למשפחות ללא שנת תושבות (החרגה של 4 משפחות הראשונות בלבד).

ההצבעה תעבור לקלפי שיתקיים בשבוע הבא בימי א' עד ג' 11.3 - 13.3.

רשם: רמי יעקב, מזכיר

יוצא בתחושת שליחות

ראיון עם דוד דיאז - אביב לשם

דוד דיאז, בנה של שרה אנטון משתחרר מצה"ל בימים אלה ממש, אחרי שירות צבאי בו היה בתפקיד מפקד טירונים בבסיס ניצנים. בעוד מספר שבועות הוא כבר יעלה על מטוס שייקח אותו אל המשימה הבאה שלו, מעבר לים. אל המשימה המיוחדת נגיע בהמשך הראיון, בינתיים נשמע על השירות המשמעותי שעשה בצה"ל.

רגע לפני הביקור המיוחד בבקו"ם, ספר לנו קצת על השירות שלך.

הייתי מפקד בשישה מחזורי טירונות כלל-צהלית ייעודית. החיילים בטירונות המסוימת הזו לא קרביים, הם מגיעים לתקופה של חודשיים וחצי ללמוד את הבסיס לחיילות ומשמעת צבאית ויתר הדברים שעושים בטירונות. עבורי זו הייתה תקופה מאוד משמעותית. החיילים במחזורים בהם הדרכתי מיועדים לשרת ביחידת האבטחה של מחנה הקריה בתל אביב.

מי החיילים ביחידת אבטחה כזו?

אלה חיילים מכל הארץ, המגיעים ליחידה הזו מסיבות שונות ורקע שונה. יש בה סרבנים שסיברו ליחידות קרבות, ישנם חיילים עם בעיות ת"ש ומוטיבציה נמוכה, אחרים מתמודדים עם שילוב של עזרה בבית עם השירות הצבאי, או חיילים שנפלטו מיחידות אחרות. "היו לי לא מעט קונפליקטים עם החיילים, שחלקם מגיעים עם מוטיבציה נמוכה ובעיות משמעת", הוא מספר לי בשיחתנו. "משימה מרכזית בטירונות, כמו בכל טירונות, היא החדרת משמעת לחיילים, שלרבים מהם היסטוריה של קשיי הסתגלות ומשמעת עוד מבית הספר. ניסינו להחדיר בהם משמעת ומוטיבציה, וללמד אותם את הבסיס של חיילות".

אז מה הסוד, איך מגיעים אליהם?

רואים אותם. מתייחסים אליהם בגובה העיניים. קשיחות עם רגישות. לא לוותר על משמעת ונהלים, אבל לתת יחס אישי ולהראות אנושיות, שאכפת לי מהם, באמת. זה הצריך השקעה. הרגשתי שאני במשימה חינוכית, דומה לזו שעשיתי בשנת שירות, כשהדרכתי נוער בסיכון.

הייתה מעורבות של הורים?

יש נוהל מסודר על פיו לא יהיה דיבור ישיר של הורים עם מפקדים זוטרים. אבל המציאות גמישה יותר, והיו מקרים שהורים לטירון טלפנו אליי מודאגים, ובשיחה ביקשו לדעת שהמפקד הישיר של בנם רואה אותו ואת מצוקתו, ומתייחס אליה ברצינות. שנת השירות שעשיתי לפני הצבא נתנה לי כלים ועזרה לי להתמודד עם קונפליקטים, עם מצבים שונים, וחשפה אותי לסוגים שונים של בני נוער, למשל כאלה שבאו ממצוקה, השתמשו בסמים, חוו אלימות. האתגר הוא למצוא את השביל להכיל את זה, לראות את הביטוי ולהבין מה עומד מאחורי ההתנהגות החריגה. היו מקרים, למשל, של טירונים שרצו לעזוב הכול ולהשתחרר, כאלה שלא חזרו אחרי חופשה.

אחרי הטירונות הם ממשיכים ליחידת האבטחה סביב הקריה. אני נשארת בניצנים. יש מהם שממשיכים לשמור אתי על קשר ואני סבבה עם זה, גם יוצא לי לראות אותם לפעמים. אני שמח שאחוזי הנשירה מהשירות נמוכים והרוב מסיימים שירות מלא. חלקם הולכים לפיקוד, אפילו לקצונה. חשתי שאני עושה שירות משמעותי.

יוצא לשליחות

בעוד מספר שבועות יוצא דוד יוצא לשליחות מטעם הסוכנות היהודית. "היעד שלנו הוא טקסס. שם חבריי ואני נדריך במחנה נוער של התנועה הרפורמית", הוא מספר. "על מנת להתקבל להדרכה נדרשתי לעבור ארבעה שלבים, מנהליים, שאלון מקיף, ראיון עם נציג הסוכנות וראיון עם מנהלת המחנה בטקסס. בצבא עודדי אותי לזה".

ואמא, עודדה?

(מחייך) בסך הכול כן, אבל הדבר הקשה לה שזה שלושה וחצי חודשים בחו"ל, והיא תתגעגע. אבל היא מעודדת, ויודעת שזה משהו שחשוב לי. אני רואה ייעוד בחינוך, ולכן היא מעודדת אותי לממש את הרצון הזה.

זה מרשים לראות בחור צעיר שמדבר על חינוך ותחושת שליחות לעזור לאחרים. זה משהו שתרצה לעשות גם בהמשך הדרך?

אני רואה את עצמי ממשיך לעבוד בחינוך הבלתי פורמלי עם נוער- קצה, נוער בסיכון. זה ממלא אותי, אני מצליח להגיע אליהם ולעזור.

אתה רואה את עצמך חי בקיבוץ?

אני מאוד גאה בזה שאני משער הגולן. כולם אצלי בבסיס יודעים שאני משער הגולן. בעתיד אני רוצה להביא דברים מהניסיון שצברתי ולתרום גם פה, בקיבוץ. היחס של הקיבוץ ושל רויטל נותן תחושה נעימה לאורך השירות, וזה נותן רצון להחזיר לקיבוץ באותו המטבע. לשליחות אני יוצא עם תיק מלא ב"צידה לדרך", ניסיון וסבלנות. אשמח לשתף אתכם בחוויות אחרי שאחזור.

**בהצלחה!
מבטיחים להתעדכן
אחרי שתחזור.**

קליטה עכשיו - חלק שני

ירון שן

אז מה היה לנו?

לפני כשנה, כשדובר על בניית שיכונים לחברים, הוחלט לבנות 10 יחידות, בהנחה כי כל יחידה עולה כמיליון ₪ פירושו להגדיל את החוב ב 10 מיליון ₪, בתקופת החזר ל 10 שנים. דורון רות ביקש בשם ועדת התכנון להוסיף 4 יחידות כדי להשלים את השכונה המתוכננת בשלב הראשון של הבנייה. אז הוחלט להוסיף 4 יחידות בנייה לנקלטים במגמה לעודד את הקליטה, מאחר והחוב הנוסף של ארבעת היחידות יוחזר על ידי הנקלטים, עומס החזר החוב לא ייפול על הקיבוץ.

לאחר פגישות עם הנקלטים המיועדים לדירות אלו התברר שחלק מהמשפחות אינן מעוניינות מסיבות שונות להיכנס לשיכון המיועד כעת. בשלב זה עלתה יוזמה להועיד את ארבעת הדירות הנוספות לחברים המחכים לשיכון קבע ויש להם כבר וותק של יותר מ 10 שנים.

המשמעות הכספית – תוספת של 4 מיליון ₪ לחוב של הקיבוץ. עד היום לא שמענו חוות דעת ברורה מצד ההנהלה הכלכלית האם מהלך זה אפשרי ואינו מסכן את האיתנות הכספית שלנו.

לא ראיתי אחד שאמר כי אין כסף לבנות 4 יחידות נוספות, אבל שמעתי דיבורים כי בנייה לנקלטים זה נורא יקר.

זה סוג של "פייק ניוז", שישנם שדואגים לפמפם לנו השכם והערב.

אשר לקליטה לשנת תושבות לפני קבלה לחברות והתחלת הבנייה.

התקשרתי למזכיר של קיבוץ שכן הבונה וקולט משפחות רבות ושאלתי: מה הנוהג אצלכם? והוא השיב כי קיימת החלטה שיש לגור בקיבוץ שנה לפני התחלת הבנייה, אבל הוסיף שאם אין דירות פנויות - הם קולטים גם ללא שנת תושבות מוקדמת. אתם יודעים למה הם נוהגים כך – כי הם רוצים לקלוט עכשיו. ואצלנו...? אחר כך!

לסיכום,

אני מציע להביא לקלפי הקרובה תוספת בנייה ל 10 היחידות שאושרו שלוש חלופות:

1. בניית 4 יחידות לנקלטים ו 4 יחידות לחברים.
 2. בניית 4 יחידות לנקלטים בלבד.
 3. בניית 4 יחידות לחברים בלבד.
- אם החלופה הראשונה תתקבל, הנהלת הקיבוץ תמצא את הדרך לביצוע החלטה זו. אם תתקבל אחת מהחלופות, לחברים או לנקלטים, הדבר יביא למאבקים וריבים פנימיים בין קבוצות אינטרסנטיות, זה יעכיר את האווירה בין החברים ובסופו של דבר כולנו נפסיד.
- עדיף לבחור בחלוקה "גם וגם".
- תחשבו על זה!

דף עמדה מס' 3

מאיר בן-עמי

כנגד 4 בנים דיברה התורה - ככה מספרת לנו ההגדה של פסח, בחג שאך זה יצאנו ממנו. אחים שכל אחד מהם נושא תכונותיו על גבו וביחד מהווים את האדם השלם.

כנגד 4 בנים מדבר חלק מחברי קיבוץ שער הגולן שברצונם להחריג בהליך קליטה. בהגדה המקומית מספרים על שיחת הקיבוץ שמשתתפיה ישבו בקיבוץ בשער הגולן ודנו בה כל אותו הלילה (ולילות נוספים). תוך כדי כך ומעניין לעניין שלא באותו עניין ערבבו את נושא הקליטה החיובי עם נושא אחר שנקרא "הקיבוץ השיזורי", כשהנושא הראשון מהווה לו כעין עטיפה והכשר.

אל תתבלבלו, קליטה לחוד ושיזורי לחוד.

הקליטה של צעירים תמיד רצויה ומבורכת, אך חייבים לזכור ולא לשכוח - אנחנו קיבוץ מאורגן ומסודר עם תקנונים, נוהגים ובעיקר ניסיון, ומסוגלים להתמודד עם כל קליטה. השאלה היא האם כל החריגים מסוגלים להתמודד כאן עם חיינו.

ההצעה הפשוטה והנכונה היא : בואו נעשה ניסיון, בואו אלינו לתקופת ניסיון ונבדוק זה את זה כדרכנו, שום חחרגות ושום השקעות.

אני חוזר ואומר : אם יש כסף, בואו נשפר את חיינו, מבוגרים וצעירים כאחד. כל אחד ואחד בתורו ובתנאי הקיבוץ יוכל ליהנות ממה שיש ויהיה לקיבוץ להציע.

לעניין ה"שיזורי" אחזור ואומר שלא מומלץ לעשות ניסויים באנשים חיים. כל פגיעה במרקם שמטבעו רגיש, עלולה להסב נזק בלתי הפיך.

נקווה שלא נזדקק לארבעה בנים ושתי צורות חיים שונות זו מזו כדי להוכיח קיום של חיים משותפים בדרך אחת, ושנוכל לספר לילדינו ולדורות הבאים את ההגדה שלנו.

לסיכום :

קליטה - בוודאי

החרגות - לא לעניין

בנייה - לפי צרכים ויכולות בהתאם לתקנון.

השקעות - לפי תוכניות משקיות, תקנון ונהלים.

שיזורי - לא לעניין, שכרו יוצא בהפסדו.

דו"חות שנתיים של קרנות הפנסיה, קופות גמל וקרנות השתלמות

30/3/2021

לחברים שלום,

בימים אלה מגיעים הדו"חות השנתיים של קרנות הפנסיה, קופות גמל וקרנות השתלמות. חלק מהדו"חות מגיעים בדואר וחלק מגיעים ישירות למייל הפרטי שלכם. דו"חות אלה נחוצים למאזן השנתי של הפנסיה, של הקיבוץ, המתבצעים בסוף כל שנה. **מבקשת מכל מי שמקבל אליו את הדו"ח השנתי להעביר אלי.**

בנוסף במשך מספר שנים, לפי הוראת הרשות לשוק ההון, נערך פדיון יזום של קופות גמל שאינן פעילות, שצבירתן קטנה מ- 8000 ₪, וישנן רבות קרנות כאלה. לעמיתים נשלחת המחאה (צ'ק) המיועדת למוטב בלבד לפדיון הקופה. **חברים המקבלים המחאה לפדיון הקרן מתבקשים ליצור איתי קשר.**

את הדו"חות ניתן להביא, באחת מהאפשרויות הבאות :
מייל של הפנסיה של הקיבוץ : pensia@golan-gate.co.il
או בתא דואר שלי מס' 2 או במגירה בהנהלת חשבונות.
נייד : 052-2264153

תודה על שיתוף הפעולה,

מעין כצלסון
בשם ועדת פנסיה

הממונה מתחלף, הבטיחות נשארת

אברהם דביר סיים את תפקידו כממונה בטיחות של הקיבוץ. אחרי 20 שנה, פורש אברהם מהתפקיד שבו בטיחות הקיבוץ ותושביו היו נר לרגליו. אני מודים לאברהם על פועלו ומאחלים לו הצלחה בדרכו. אברהם נאות להמשיך להיות חבר בוועדת הבטיחות של הקיבוץ. את מקומו ממלא מתחילת חודש מרץ, **עופר ועקנין** מאשדות יעקב. עופר מכיר את הקיבוץ ואופיו היטב ויקבל כל עזרה שתבקש למילוי התפקיד.

ברכות לעופר ובהצלחה.

לזכרו של מוטקה

יפה עברי מספידה את מוטקה ציגלמן, שהיה איתה בחברת הנוער "צבר"

בשער הגולן וחבר אישי קרוב.

יום יפה, יום חג. בשתיים בצהריים צלצל טלפון, רגיל. זו לא מהלומה, זו מהלומה קשה וכואבת. עופרית אומרת משהו, משהו בלתי נתפס: "אבא שלנו נפטר". ואני המומה. רק תמול שלשום עוד היה בשמחה וצהלה, כמו שרק הוא יודע. נפגשנו וכמה שמחתי לפגוש חבר אהוב, אחרי ימי הקורונה. מוטקה, שיא החיות והחיים, כולו צחוק וצלצולים. הוא לא נפטר האיש הזה, זה לא יכול להיות! תמיד עם צחוק בעיניים, יפה וחכם ועם הכי הרבה "חוכמת רחוב". מוטקה, מלך מעשה הקונדס, חכם ויפה, עם השפם המטופח, היית מלך בלי כתר, אבל אנחנו הכתרנו אותך, בריקודים, בהמצאות, איך לצאת ממצב ביש, איך להעביר את הסוס מעל הסלע שם בוואדי כזיב, איך לנסוע "אחורה" כשגנבתם רכב. קשה לי להגיד "הוא היה". אתה היית כמעט הכול, ניגנת כמעט כמו תזמורת שלמה. ועל מי רפי סמך? על מוטקה. ילד רחוב שידע את סודות היקום, באלגנטיות, לא פרחח אלא מתחכם. מעולם לא העלבת משהו. כמה תכונות באיש אחד ולב גדול, כנראה גדול מהכול. כמה שמחתי שבימי דעיכת הקורונה נפגשנו. כולנו קרנו משמחה על מפגש לא צפוי בעקבות מותו של גרליה, למרות הצער. שמחתי שיכולנו להיפגש כולנו ולחוות את היחד שהיה מיוחד לנו. אני כואבת ושמחה שיכולנו להתחבק. אלה רגעים שאלך איתם עד יבוא יומי. כולנו כואבים ודואבים, מוטקה איננו. בלתי נתפס, ולא יכול להיות. אהבנו אותך איש, היית גדול מהחיים. ולכן, בנות, ולכם משפחה ונכדים, זה מיותר להגיד, אבל בכל זאת אומר: היה לכן אבא מעורר קנאה, יחיד במינו. אהבנו אותו מאוד. אסיים בשיר, "הכחשה" של לאה גולדברג. אני חושבת שזה מדויק את הרגע.

חמש דקות מכול, ואחרי

שמיים חפים מפשע, מתכחשים

לכל מה שהיה

ודומיה.

וארץ ירוקה וריחנית

והמבול היה ואין מעיד.

זר תודות

עפרה שן

בסוף ספר, סרט או אירוע, יש תמיד פרק תודות, בו כל אלה שתרמו מיכולתם וכשרונם מוזכרים – וטוב שכך.

אך ישנם אנשים אשר מעשיהם שלובים וזורמים בתוך שגרת חיינו היומיומית, אך עליהם לא כותבים – ואנחנו נהנים ממעשיהם.

אני רוצה לשלוח להם כאן זרי תודות.

זר תודות לשלומית חפץ, שהיא סבתא מאוד עסוקה, אבל מוצאת זמן לנגן ב"רב חן" ובכל אירוע בבית הספר, במערכת החינוך ובקיבוץ.

ועם כל היותה עסוקה ופעילה, לפני כל חג, כשאני רוצה לקשט את חדר האוכל, אני פותחת את בדי הקישוטים והם מאד מקומטים – יש צורך לגחץ אותם, אז באה תמיד לעזרתי שלומית, ואם לא הספיקה במשך היום היא מגהצת בערב – ולי נשאר רק לתלות את הקישוט ולהגיד: תודה, שלומית!

זר תודות שני לאורי שחם – אשר על צבא הקלנועיות שלנו.

יש בקיבוץ 60 קלנועיות. אורי אחראי על תקינותן, בודק, מחליף, מסביר, והכל בשקט וסבלנות. אני רוצה לספר רק על אירוע אחד:

באחד מימי השישי בצהריים, כאשר גשם שוטף ירד בחוץ, העמסתי על הקלנועית את ארוחת השבת שלקחתי בחדר האוכל, הנעתי ו... אין תגובה. הקלנועית לא זזה. כמובן שהזעקתי את העזר כנגדי, שניסה גם הוא ולא הצליח להעיר את "היפהפייה הנמה". נו, מה עושים? טלפון לאורי בשעת צהרים, ביום שישי הקצר – ואורי, בלי תלונה על הפסקת הצהרים שלו שהופסקה, הגיע, בדק, ומיד טלפון למתקן. אלא שהתיקון גדול ורק מחר יוכל להתבצע. אז אורי העמיס אותי ואת סלי המזון שלי על הקלנועית שלו והביאני בשלום לביתי.

למחרת קיבלתי את הקלנועית מתוקנת "כמו חדשה".

אז לאורי בשמי ובשם כל בעלי הקלנועיות – הרבה תודות!

תודה נוספת אני שולחת ל"כל בו" שלנו עם אייל בראש, וכל הצוות אשר עובד שם בחריצות ובמסירות.

יש חברים הנוסעים ל"אלונית", ול"ביג", אני קשורה ל"כל בו" הצנוע שלנו. בשנים האחרונות נוספו הרבה סוגי מצרכים, וכל מה שחסר, אני מבקשת מאייל והוא מיד מזמין בטלפון. אז עובדי כל בו יקרים, קבלו זר פרחי תודה ממני – ובוודאי גם מהרבה צרכנים אחרים.

הזר הרביעי – לצוות עובדי הנוי. לאיציק, אלי, נועם, אור, לוי והסטודנטים שעובדים בחופשות – מעשיכם נראים בכל מקום בחצר, לכל פנייה אתם נענים ומתגייסים. בזכותכם אנחנו חיים בקיבוץ שהוא כמו גן פורח!

אז ממני – ובוודאי מעוד רבים – הרבה תודה ויישר כוח!

ועוד תודה קטנה בסוף – לכרמלה שממשיכה ומוציאה את העלון כל שבועיים, בעזרת **אביב וסטודיו Egg design** – תודה גדולה

בחוכמה וברצון נמצא פתרון – סיסמת ושתִי האתון

שלמה שגיא

אביגיל, סבא והאתון, בין שדות ופרדסים הולכים לטייל,
לאורך שדרות הברושים, קצת בשמש והרבה בצל,
ביניהם מדברים, מספרים זה לזה סיפורים,
לפעמים אף נותנים את קולם בשירים.
פוסעת עימם האתון על רגליה הדקות,
מקשיבה לשירתם באוזניה הארוכות.
לפתע, את הדרך חוסם עץ אזדרכת, לא נותן לשלושה להמשיך ללכת,
רוח חזקה בלילה עברה, את ענפי העץ הזקן הגדולים שברה.

מה נעשה? איך נוכל להמשיך את הטיול הנהדר
ואיך נגיע מכאן אל מורדות ההר?
"הדרך חסומה ואין לאן לפנות, צריך את הענפים הגדולים לפנות".
סבא אומר, "עלינו לשוב חזרה, אלא אם תבוא לנו עזרה,
כבדים הענפים ואין לי כאן משור שיכול לעזור".

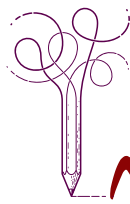
"בחוכמה וברצון נמצא פתרון", אז ושתִי אומרת.
"שמעת, סבא?", שואלת אביגיל, "האתון מדברת".
"כן, שמעתי ואת דבריה אני מבין, אבל אתון מדברת?
אולי בסיפורי התנ"ך, אבל כאן? אני לא מאמין".

"את החבל שלצווארי קשור, כרוך מסביב לענף השחור,
אתן אני משיכה אחת חזקה ובקלות אותו אשבור.
כך נשבור את כל הענפים ואת הדרך נפתח,
לי זה קל והפתרון פשוט כל כך".

קושר סבא ענף ואל ושתִי אומר:
"שתים שלוש ולמשוך, עד שהוא יישבר".
ושתִי מושכת, אביגיל וסבא גם הם עוזרים,
את ענפי העץ בקלות שוברים.
חיש מהר הדרך נפתחת,
אפשר להמשיך לטייל בשמחה ובנחת.

"רק דבר אחד אינני מבין", כך סבא אומר,
"ממתי זה חמור בשפת בני אדם מדבר?"
מביטה בו ושתִי ובעיניה צוחקת,
אני דיברתי? אני רק נוערת או שותקת.

חברים כ/תבים

תמונות חיות / עמי בן עמי

תמונות חיות של ילדים אהובים במותכם שלכם ציוויתם חיים ולארץ האהובה אנחנו זועקים	תמונות חיות של ילדים מתים עם הררי פרחים בצבעים חיים רק השקט רועש בגוונים שחורים.	תמונות חיות של צעירים מתים בלורית מתנפנת וחיוך תמים הכל סואן ושקט בפנים.
זעקי לך בקול ארץ אהובה כי לקחת אל תוכך תמונות חיות של ילדים אהובים והם מתים	תמונות חיות של ילדי הנצח קפאו באחת גלידים של קרח מה גדול הכאב כה עמוק הקדח	תמונות חיות כמו נחצבו בסלע קפואות במסגרת בשקט רוגע ורק געגועים שהזמן בהם לא נוגע.

נר זכרון

3.4.2011	כ"ט באדר ב' תשע"א	כהן אראלה
5.4.1977	כ"ז בניסן תשל"ז	אייגר יוסף
6.4.1969	י"ח בניסן תשכ"ט	שפירא שרה
7.4.1980	כ"א בניסן תש"ס	צפירי אלדד
9.4.2012	י"ז בניסן תשע"ב	פלג שמואל
10.4.1980	כ"ד בניסן תש"ס	מרכוס מנחם
12.4.2016	ד' בניסן תשע"ו	אריאל אברהם
13.4.2016	ה' בניסן תשע"ו	שגב תומר
14.4.1989	כ"ח באדר ב' תשמ"ט	זלצר מרגרט
18.4.1985	י"ח בניסן תשנ"ה	בורינער שלמה
18.4.2003	ט"ז בניסן תשס"ג	שוהם נועה
19.4.1985	כ"ח בניסן תשס"ה	לובל אטל
19.4.2001	כ"ו בניסן תשס"א	דיו-אור שולמית
21.4.2020	כ"ז בניסן תש"ף	נוימן דוד
24.4.2001	א' באייר תשס"א	לוי רעיה
29.4.2005	כ' בניסן תשס"ה	ראובני בהירה
30.4.2007	י"ב באייר תשס"ז	פרקר דבורה
30.4.2012	ח' באייר תשע"ב	שצ'ופק אדלה

דרוש/ה לגולן מוצרי פלסטיק **מתאם/ת הזמנות שוק מקומי**

מטרת התפקיד

תהליך טיפול בכל שלבי ההזמנה: אישור ההזמנה, השלמת מידע, שילוח, תעודות משלוח. מתן מענה שוטף לצוות המשווקים וצוות התשתיות. קשר ישיר עם לקוחות ומחלקות פנים-מפעליות, אדמיניסטרציה ושירותי מזכירות למנהל שוק מקומי.

דרישות מקצועיות:

- ניסיון בניהול תיקי לקוחות /משרד /תיאום שיווק-מכירות – יתרון.
- ניסיון בעבודת מזכירות.
- עברית ברמה גבוהה-חובה.
- שליטה מלאה בתוכנות OFFICE ודוא"ל. פריוריטי - יתרון.
- כושר ארגון, סדר, ויכולת אדמיניסטרטיבית גבוהה.
- תודעת שרות ברמה גבוהה.
- השכלה תיכונית מלאה. תעודה מקצועית/תואר ראשון – יתרון.
- יכולת למידה גבוהה.

היקף המשרה: מלאה, ימי עבודה: א' - ה'. ימי ו' - אחת לארבעה שבועות.
מיקום המשרה: משרדי החברה בקיבוץ שער הגולן.
יכולת הגעה עצמית לעבודה.

קורות חיים בציון שם המשרה יש לשלוח ל plastic.com-job@golan.com
• רק קורות חיים מתאימים ייענו.
• המשרה מיועדת לנשים וגברים כאחד.

קטעים מהמטעים

בן רימר

במטעים שלנו מיישמים גישה חדשה לטיפול בעשבייה

מי שעבר בחודשים האחרונים ליד המטעים הצעירים שלנו באזור המפעל בוודאי ראה מחזה שיותר מזכיר שדה פתוח מאשר מטע - עשבייה גבוהה, כשרק קצות העצים מבצבצים מעליה... הרבה אנשים שאלו אותי מה זה, אז אני שמח להסביר. בשני משפטים: זו לא עשבייה אלא שיבולת שועל, שנזרעה בכוונה בסתיו לקראת תקופת החורף. השיבולת כוסחה לא מכבר ותישאר כחיפוי קרקע ומצע זרעים לשנה הבאה.

"קטעים מהמטעים" במהדורת הסבר על "גידולי כיסוי" - מהם ומה תפקידם?

גידולי כיסוי הם גידולים שאנחנו מגדלים בכוונה תחילה בין השורות של הגידול העיקרי שלנו בתקופת החורף.

אצלנו במטע, השימוש בגידולי הכיסוי, שתיכף אפרט את יתרונותיהם, הוא חלק מתהליך של אימוץ תפיסה. לפני שנים, המלחמה של החקלאי בעשבים החלה מחשש שהעשבים יתחרו עם הגידולים על משאבים כמו מים, חומרי הזנה ואור. אבל אם בעבר חקלאים היו פשוט עוקרים ועודרים, היום החקלאות מתועשת בהיקפים גדולים יותר וכמעט בלתי אפשרי לעבוד כך, ועברנו לשימוש בחומרי הדברה קוטלי עשבים, שיוצרים בעיות שהחשיפה שלנו אליהם היא רק אחת מהן.

אצלנו במטע התחלנו בתהליך של שינוי גישה, או מבט שהוא קצת יותר רחב בעיניי על הגידול. לא תהליך קצר או קל להטמעה, אבל תהליך הכרחי בעיניי להבנה של קיום מארג טבעי שמתקיים במטע, גם אם הוא מטע מסחרי מסודר.

כמו אצל בני אדם, כדי לגדל עצים עמידים יותר בפני מחלות ומזיקים צריך לגדל עצים בריאים, והכל מתחיל מלמטה. אני התרגלתי לנסוע במטע ולהסתכל על העצים, אבל השינוי מתחיל כשמבינים שלא פחות חשוב להסתכל למטה, על ומתחת לאדמה.

הסכם שלום עם העשבים

הגישה החקלאית המקובלת בעשרות השנים האחרונות הייתה להשאיר אדמה חשופה לחלוטין בין שורות הגידולים. חקלאי שאצלו במטע היו עשבים בין השורות היה נחשב לחקלאי גרוע ומזניח.

בשנים האחרונות מתפתחת גישה חקלאית שמדברת על "ניהול העשבייה" במקום מלחמה בה. כמו שאמר לי מישהו פעם: "עשב הוא פשוט צמח שגדל במקום הלא נכון".

המלחמה האינטנסיבית של החקלאים בעשבייה באמצעות חומרי הדברה גרמה לנזקים כמו אובדן קרקעות, סחף, מי נגר הנשטפים מהחלקות במקום לחלחל, זליגת שאריות הדברה למי התהום, פגיעה בפוריות העצים ועוד.

גישה חדשה

הגורם המרכזי בגישה שאותה אנחנו מתחילים לאמץ הוא חיפוי הקרקע, והוא מוכיח את עצמו כיעיל ביותר ויותר שטחים בארץ ובעולם - בפרדסים, כרמים ומטעים. במערכת טבעית שאינה מעובדת על ידי בני האדם לא רואים את הקרקע. היא מכוסה בצמחייה טבעית ושאריות צמחייה שהתייבשה.

בגידולי הכיסוי נוקטים בשתי שיטות או משלבים ביניהן: אחת, נותנים לצמחייה העשבונית המקומית לצמוח במטע ומווסתים אותה על ידי כיסוח, או שזורעים בין השורות צמחים אחרים הנקראים "גידולי כיסוי" - גידול מסוים, לרוב דגן או קטנית, שנזרע ללא מטרות רווח כדי לחפות את הקרקע ולתמוך בגידול המרכזי.

למה זה טוב בעצם?

גידולי הכיסוי מכסים את רוב שטח המטע בחורף, שורשיהם מעמיקים באדמה ואוחזים בה ובכך מונעים סחף קרקע, בעיקר באדמות כבדות ובמדרון. הכיסוי הצמחי מונע גם פגיעה פיזית של מטחי גשם עזים בקרקע והפרה עדינה של שכבת הקרקע העליונה, ה- Top soil היקרה לנו כל כך. הכיסוי הצמחי מאפשר התבססות של מגוון אויבים טבעיים שנלחמים במזיקים - כבר עכשיו אפשר לראות במטעים שבהם זרענו שפע עכבישים ומושיות האוכלות כנימות. כיסוי צמחי עשיר ורציף מונע התבססות של עשביית בר בשטח, מפחית את הצורך בריסוסי עשבייה וגורם גם להעשרת הקרקע בחומר אורגני, העשרת הקרקע בחנקן (בגידול כיסוי שהוא קטנית). מטע ירוק מכף רגל ועד ראש בחורף!

איזון אקולוגי

חשוב לזכור שהמטע הוא מסחרי. ריסוס עשבייה הוא כלי יעיל וזול יותר מכיסוח העשבייה על פני מאות דונמים, ולכן אנחנו מאזנים בין שתי הפרקטיקות: שימוש בכלים מכאניים לטיפול בעשבייה מאפשר לנו לרסס פחות ועוזר לבסס את המאזן האקולוגי במטע. תהליך של איזון אוכלוסיית העשבים בחלקה לוקח כ-3 שנים אבל זה ישתלם לנו, לאדמה ולעצים. האדמה תהיה כאן אחרינו, אנחנו רק אורחים בה לרגע. אם נסתכל רק על התועלת המיידית בכל פעולה במטע, לא בטוח שנעשה את הדבר הנכון בטווח הארוך. אז בפעם הבאה שאתם עוברים בין המטעים ורואים עשבייה (כל עוד היא לא משתוללת...), תדעו שהחקלאי לא מזניח את הקרקע, הוא אוהב אותה.

הפנצ'רים של ההסטוריה בעמק יהושפט // רוני סומק

האנגלים קראו לעמק יהושפט - ג'וזפט
הערבים קצרו לואדי ג'וז
והיהודים עברתו לנחל אגוז.
מרב שמות נספגו המים בבטן האדמה
כמו היו מיני בשמים שהתיזו מאהבים רבים
על גוף אשה
ובינתיים היא נחה כגלגל רזרבי
בילב תא המטען,
מחכה לפנצ'ר ההסטורי הבא
שיזכיר את קיומה.

בתשובה לשאלה: מתי התחיל השלום שלך? // רוני סומק

על קיר בית הקפה שלייד המעבדה
תלו את שערו המתגנה ברוח של דוד בן גוריון
ולידו, במסגרת דומה, את פני הסופגניה של אום
כולת'ום.
זה היה בשנת 55 או 56, וחשבתתי שאם תולים
זה ליד זה, גבר ואשה, אז הם בטח
חתן וכלה.

תולדות ספרים

חמש על המצף

הילדים של אירנה - טילאר ג' מצאו
הערב והבוקר - קן פולט
נסיך מאפיה אפל - אניקה מרטין

הכפר האבוד - לורנה קוק
הילד שבי - אבי לנדו
תפוזי דם - ליאורה רוזנפלד סופר
סיני שבלב - עמנואל סקל

קריאה מהנה, יעל ספריה

רגע של שיר

במלאת חמישים שנה לפטירתה של המשוררת רחל בלובשטיין

לזר

מי אתה? מדוע יד מושטת
לא פוגשת יד אחות?
ועינים אך תמתנה רגע
והנה שפלו כבד נבוכות.

גן נעול. לא שביל אליו, לא דרך.
גן נעול – אדם.
האלך לי? או אכה בסלע
עד זוב דם?

כינרת חי היא מצטיינת חיל ההגנה האווירית

כינרת חי ממשיכה לעשות חיל בשירותה כמדריכת מערכות מחשוב במערך ההגנה האווירית. לפני חצי שנה היא נבחרה כחיילת מצטיינת בבסיס פלמחים, בו היא משרתת, אך מתברר שזה היה רק הפרומו. השבוע היא נבחרה למצטיינת מערך ההגנה האווירית (ההגנ"א)! בטקס חגיגי שנערך בבסיס פלמחים לקראת יום העצמאות 2021, העניק לה מפקד החיל תא"ל רן כוכב ("רנכו") תעודת הצטיינות, "על מצוינות, מקצועיות, מסירות ודוגמה אישית". בקהל ישבו נרגשים הוריה **שי ודגנית**, וסבא וסבתא **שלמה ואסתר אלט**. סמל כינרת אמורה להשתחרר בחודש יולי, אלא אם תחליט לחתום קבע.

מה אומרים ההורים הגאים? חשנו גאווה אדירה בטקס המכובד והמרשים, לאחר שנה שהייתה לא קלה למשפחתנו הקטנה. צפינו בד, ילדתנו, צועדת בביטחון, זקופת קומה, מצדיעה למפקד החיל, מקבלת את התעודה. זה היה רגע שכולו אושר, חיוכים, דמעה בזווית העין, ובעיקר גאווה, על הדרך הארוכה שעברת לקבלת התעודה. אז כמו שנכתב בהמנון החיל - בשבילך השמיים הם לא הגבול... חמסה, חמסה, שום בצל. אוהבים וגאים המשפחה והחברים.

מועדים לשמחה

ביום שני 29.3.21 חול המועד פסח הופיעו אצלנו צמד "קרקס לוקי" שנתנו הופעה מדהימה מתובלת בהרבה הומור ותרגילי אקרובטיקה ולוליינות ומתיחות להנאת הילדים וההורים. לפני ההופעה של הצמד הם פיזרו עזרי קרקס שונים והילדים ניסו את כוחם בלהטוטי גיגלינג (והצליחו, מי יותר ומי פחות...).

במוצאי שבת הוזמנו החברים לחגוג את המימונה במרפסת המועדון עם מופלטות ומתוקים כיד המלכים **משפחות בן עמי ועמוס**. היה אירוח ומאכלים כיד המלך, מוזיקה ולבוש מסורתי, והרבה שמחה ואירוח חם לכל המשתתפים.

ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה

חזרנו לקיים את הטקס המסורתי בחוץ. הטקס היה מכובד ומרגש. תודה רבה ליוזמים, המארגנים, המשתתפים וכל מי שתרם לביצועו.

מתחדשים

בעזרה כספית של מפעל "גולן" ובעבודה מאומצת של הנוניקים אשר ניקו ושתלו שדרת עצי זית ליד הגדר המזרחית של המפעל. העבודה תימשך וגם דשא יהיה שם בקרוב.

עוצמה נשית במירוץ העצמאות!

בשבת 10.4.21 התקיים מירוץ העצמאות המסורתי של עמק הירדן, זו השנה ה-35. השנה הנבחרת שלנו היתה מורכבת מנשים בלבד, בארגונים וניצוחם של איילה ועוזי רינג. הבנות שהשתתפו הן: נטלי רוטבד, גבע אלון, ענת לשם, מיטל לוי פלד, אילה רינג שייק, עדי רות, שלי עמוס, סתיו עמוס, מור כהן הראל, ירדן אלון, שירה בן סירה, עדי שן, יהלי צור, קרני צרי, פנינה קיטאי, עופר קיטאי, מיה מייזלס, יולי דגן, הילה כהן, רותם קידר, תמר גולני, לירון דגן וגולי אורטל עברי.

בשל תנאי מזג האוויר, מערכת ההגברה בטקס קרסה, ולא ניתן היה להקריא את מה שנכתב ע"י הנבחרת:

"נבחרת הריצה של שער הגולן בחרה לרוץ השנה בהרכב של נשים בלבד. 23 אלופות מכל הגילאים! זאת הזדמנות להעלות את המודעות לנושא האלימות הגואה בחברה הישראלית כנגד נשים.

חברי קיבוץ שער הגולן חיים לאורך שנים בצל הרצח הטראגי של עינב רוגל ז"ל בידי בן זוגה במהלך שירותה הצבאי.

בהרכב הרצות השתתפה אחייניתה של עינב - מיה."

גשם... גשם... גשם...

עד יום חמישי 8.4.21 ירדו אצלנו 359.4 מ"מ.

מטה התנועה התארח בשער הגולן

ביום שני 5.4 התארח מטה התנועה הקיבוצית בקיבוצנו, למפגש עם ממלאי תפקידים במשק ובקהילה, ולהיכרות עם הקיבוץ, מצבנו הכלכלי, החברתי ויעדי הקיבוץ לשנים הבאות. המפגש החל, כמה סמלי, במוזיאון הפרה-היסטורי, היכן שהחל הכול, לפני למעלה מ-7,000 שנים, שם אירחו את המשלחת מיה וחוה ברייר, שסקרה בפני המשתתפים את סיפור ההתיישבות מימי האדם הקדמון ועד הקמת הקיבוץ וגילוי הממצאים בבריכות הדגים. בדיון הציג רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ, מצגת המתארת את שער הגולן – הקמת הקיבוץ, מקורות ההכנסה והתעסוקה, השירותים לחברים, מערכת החינוך, המצב הדמוגרפי, אורחות החיים, משימות ויעדי הקיבוץ. הוא הרחיב על המסלולים, האתגרים של קליטת חברים ומצב הדיוור. בהקשר הזה אמר ניר מאיר, מזכ"ל התנועה, כי התמונה המוכרת לו עוד מקודם וזו המוצגת היום היא של קיבוץ עמיד עם עוצמה חברתית ומסורות. הוא ציין כי "מצב של דשדוש דמוגרפי כמו שמראים השקפים לא מגיע לכם. אתם קיבוץ טוב, שצריך להמריא", הדגיש. "יש עשרות קיבוצים דומים לכם שביצעו מהלך קליטה רחב. אתם מקבלים החלטות נכונות, אבל צריך לבצע ולהתקדם עם הקליטה של חברים חדשים".

נושאים נוספים שעלו בדיון הם מקורות ההכנסה, חיפוש יוזמות עסקיות נוספות, בנייה ומקורות, חינוך וסקירת התמודדות הקהילה עם הקורונה. אחרי הדיון ביקרו כולם במקלט במשוחזר שליד "בית הדר", בו מוצג איך נראה מקלט בו שהו ילדי הקיבוץ בזמן מלחמת ההתשה. משם צעדה כל המשלחת להכיר טוב את חדר האוכל.

SAVE THE DATE

טיול משפחות מתקרב!

מתי? סופ"ש - 27-29.5.21 ירח מלא!

לאן? גליל-עליון

לינה? אכסנית נוער תל-חי

אתרים מרכזיים בהם נבקר:

סיור עששיות במבצר נמרוד

שמורת הטבע החולה

שביל הסליקים בכפר-גלעדי

מסלול רגלי בנקיקי יפתח

סיור, אירוח וארוחה בעין-קניא

שימו לב! המסלולים נתונים לשינויים

חשוב להרשם בהקדם

כדי שנוכל לקבל את סוג החדרים שמתאים לנו

ההרשמה על הקוליסה בחדר האוכל
או בשליחת ווצאפ לצאלה

פרטים ופגישת מטיילים - בהמשך
מוזמנים להכנס לאתרים במרשתת
לשאלות שאלות ולהציע רעיונות

הצוות: דני בריר, נילי ארזי, רחל קמינגס, צאלה גיצין 28